

Formandens mundtlige beretning

2023

1. Indledning – demokrati og håb.

Kære, ærede Naalakkersuisoq for Uddannelse, lærere, medlemmer af IMAK's Repræsentantskab, bestyrelse samt vores gæster fra Danmark – fra Danmarks Lærerforening - DLF og Lærernes Pension. Hjertelig velkommen til IMAK's ordinære repræsentantskabsmøde 2025 i Nuuk.

Repræsentantskabet er igen samlet, og jeg glæder mig til, at vi skal drøfte de spændende og vigtige emner på mødet, hvor vi også skal træffe beslutninger. Jeg håber, at vi alle får et stort udbytte, og at der vil blive peget på gode veje frem mod de næste opgaver.

Min mundtlige beretning her hænger sammen med den skriftlige beretning, som allerede er sendt ud, men det betyder ikke, at jeg vil fremlægge indholdet i samme rækkefølge og detaljeringsgrad – det er en opsummering, da det handler om de seneste to års arbejde, som har været begivenhedsrige. Derfor kan jeg ikke fortælle om alt, vi har lavet, men jeg vil fremhæve det, jeg finder vigtigst.

Jeg vil indlede med disse ord:

At have et håb – evne til samarbejde – kontinuerlig udvikling for de kommende generationers skyld – demokrati – lettere livsvilkår.

Jeg indleder med disse ord, fordi vi i dag – som følge af vores levevilkår her i landet og det pres, vi oplever udefra – på forskellig vis mærker en række belastninger: at være i tvivl, at være ængstelige, at føle os pressede, tyngede og mangle kræfter.

Derfor er det helt afgørende, at vi bevarer håbet, hvis vi i Grønland skal bevæge os fremad mod et trygt og velfungerende velfærdssamfund. Og hvis vi skal tage det til os, må de, der er valgt til at lede og tjene som landets ansvarlige, fremstå tydeligt, være lydhøre – og samfundet må i fællesskab tage aktivt ejerskab i den konkrete udformning af fremtiden. Lederne og de ansvarlige skal kunne spejles i samfundet – og de skal selv være dem, vi spejler os i. De skal pege fremad med håb og med et fælles mål for øje. Nøjagtig det samme gør sig gældende, uanset om vi er ledere, arbejdsgivere, lærere, ansatte i servicefunktioner, arbejdere, hjemmegående eller forældre. Det er vores børn, som er fremtidens resurser – de skal kunne spejle sig i os, og det er os, der skal forme den fremtid, de skal vokse op i. Vi lever i en verden, der er barsk og kompleks – og vi lever under love og retningslinjer, som er udformet helt uden hensyn til følelser. I en sådan virkelighed har vi et ansvar for at vise vores børn vejen – og give dem de redskaber, de får brug for, både åndeligt og fysisk, så de kan tage del i samfundet og yde deres bidrag; og det har aldrig været så vigtigt at håndhæve, oplyse om, bane vejen for og

værne om demokratiet. For det er den eneste vej, vi kan gå, hvis vores børn skal vokse op med styrke, med rummelighed, med håb – og med evnen til i fællesskab at løfte deres opgaver.

Demokratiet skal udvikles, fornyes og sikres gennem oplysning, undervisning og uddannelse, og det kræver, at vi prioriterer og investerer i undervisning og uddannelse som det vigtigste – det betaler sig i længden; hvis vi giver vores børn et solidt og trygt grundlag at spejle sig i og håbe på, så mener jeg, at vi har banet vejen for, at de i fremtiden kan yde en retfærdig indsats i vores samfund.

2. Pædagogiske forhold og indsatser –Inatsisartutlov om Folkeskolen og virkelig forhold burde være sammenhængende

Vi er formentlig alle enige om, at vi ønsker, at folkeskolen skal fungere bedst muligt; men hvordan man bedst peger vejen frem, og hvilke veje man vælger at gå, er ofte meget forskellige. I IMAK har vi bemærket og kan konstatere, at beslutninger og målsætninger om folkeskolen alt for ofte fastlægges ovenfra – af Inatsisartut og kommunalbestyrelserne – og derfor har vi i de senere år arbejdet målrettet for at sikre reel inddragelse og for at fremhæve vigtigheden af fælles ejerskab i målsætningerne; vi klager ikke bare for at klage. Vi udtaler os altid med udgangspunkt i vores medlemmers hverdag, deres oplevelser og de udfordringer, de møder i deres arbejde. Her er to gode eksempler: For det første bliver Selvstyrets strategier ofte oplevet som uforståelige for brugerne – og fordi de er langt fra virkeligheden, har de sjældent nogen reel effekt. Samtidig er der så mange strategier og lignende dokumenter, at det bliver stadig mere forvirrende og uklart, hvad der egentlig gælder. For det andet: Når kommunerne stiller krav til skolerne på baggrund af trintest og prøveresultater, fører det til administrative opgaver, der ikke er rimelige – og selvom lærerne forsøger at tage udgangspunkt i læringsmålene i deres undervisning, bliver fokus i praksis lagt på prøverne. Det afslører tydeligt en mangel på sammenhæng mellem test og den daglige undervisning.

Undervisning og uddannelse er “guld” i vores land – vi er få mennesker, spredt ud over hele kysten; og i IMAK ved vi, at der er store forskelle i børns undervisningsvilkår rundt om i landet.

For det første står vi mange steder i landet i en vanskelig situation, når det gælder lærermangel – nogle elever får først undervisning af en uddannet lærer, når de nærmer sig afslutningen af mellemtrinnet; og det betyder, at eleverne risikerer at få et mangelfuldt udbytte både fagligt og læringsmæssigt.

For det andet har mange kommuner desværre i deres spareplaner skåret ned på materialer og bøger til børns undervisning; og det betyder, at man flere steder må bruge gamle og slidte materialer, som ikke altid er relevante eller tilstrækkelige. Nogle steder er der endda så store besparelser, at der ikke er materialer til håndarbejde.

For det tredje får mange elever med særlige behov ikke mulighed for at modtage undervisning i små, tilrettelagte grupper – enten på grund af besparelser eller mangel på lærere; og det betyder, at deres behov ikke bliver mødt. Ikke mindst i de fem kommuner har MISI stået i en vanskelig situation med hensyn til bemanning, og det har ført til, at elever må vente i årevis på at blive undersøgt, få støtte eller blive vejledt i deres faglige udvikling. Nogle ender endda med at forlade folkeskolen uden at være blevet vejledt – og det er helt uacceptabelt.

Fra IMAK vil jeg ikke undlade at bemærke, at det er uholdbart, når lærere i specialklasser bliver flyttet rundt fra dag til dag uden planlægning – blot for at dække ind, hvor der mangler lærere eller vikarer; det går ud over de elever, der går i specialtilrettelagte forløb. Samtidig ser vi igen, at der i de oprettede hold er alt for mange elever – selvom nogle af dem har særlige behov og egentlig har brug for at blive undervist i små grupper.

Vi skal arbejde for at hæve uddannelsesniveautet i landet; og den bedste vej dertil er efter vores mening at give alle områder mulighed for at udvikle egne mål og prioriteter med udgangspunkt i deres lokale forhold – for lokalt ved man bedst, hvad der skal til for at skabe udvikling. Hvis vi vil sikre, at flest muligt i landet kan bidrage til samfundet, må vi styrke de lokalsamfund, hvor folk bor. Børn og unge skal i deres hverdag møde uddannede og veluddannede voksne, som de kan spejle sig i og lade sig inspirere af som rollemodeller. Lærerne skal også have mulighed for løbende faglig opkvalificering, hvis undervisningen skal være af høj kvalitet. Og skolebestyrelserne bør styrkes – lovgivningen giver allerede mulighed for det, men i den nuværende praksis har kommunalbestyrelserne for meget magt. Hvis vi vil have skolebestyrelser og inddrage forældrene mere, så er vejen frem at styrke skolebestyrelserne ved at give forældrene et reelt ansvar.

De initiativer og tilpasninger, der gennemføres af Kivitsisa i forhold til folkeskolen, er gode; kommunerne ønsker, at teknologi og iPads skal bruges i undervisningen, så eleverne gennem globalt udsyn kan styrke deres viden og kompetencer. Det er også lovende, at Kivitsisa i samarbejde med kommunerne har gjort fremskridt med fjernundervisning – og at grundlaget for indsatsen nu endelig er sendt i høring. Der er håb om, at det kan bruges med succes i områder med lærermangel. Fra IMAK mener vi, at det i sig selv er positivt, at lærere deler erfaringer og præsenterer indhold i Kivitsisa's webinarer – men vi vil gerne understrege, at det er vigtigt, at lærernes deltagelse sker i overensstemmelse med arbejdstidsaftalerne. I vores arbejde med medlemmerne har vi i de senere år oplevet det meget frustrerende og trist, at folkeskoler, efterskoler, højskoler og kontorer har dårlige fysiske forhold – med dårlig luft og skimmelsvamp. Det har stor betydning for børns, læreres, lederes og andre medarbejderes fysiske og mentale sundhed. IMAK mener, at kommunalbestyrelserne, Inatsisartut og Naalakkersuisut bør gå sammen om at finde eksterne midler – og at en indsats bør sættes i gang hurtigst muligt. For hvis vores elever, som skal løfte samfundet i fremtiden, allerede nu får helbredsskader, vil deres arbejdsevne i fremtiden være begrænset; og vi kan mærke, at

flere og flere af vores medlemmer må sygemelde sig på grund af dårligt indeklima på arbejdspladsen.

3. Faglige forhold – Demokratiet betydning for Samfundets sammenhold.

IMAK's primære opgave som organisation er at arbejde for, at medlemmernes arbejdsvilkår og pædagogiske rammer bliver forbedret – og at deres lønforhold er passende indplaceret. En del af opgaven er også at deltage i dialogen om, hvordan undervisning, uddannelse og samfundsudvikling i Grønland kan styrkes og forbedres.

Jeg håber, at de kommende år – efter valgene til Inatsisartut og kommunerne – vil blive præget af, at de nye ledere lægger vægt på at udvikle mål og opgaver i fællesskab med borgerne. I IMAK glæder vi os over, at koalitionsaftalen afspejler, at man har lyttet til vores medlemmers budskaber og ønsker at arbejde videre med dem. For eksempel blev budskabet fra de temadage, der blev afholdt i forbindelse med Repræsentantskabsmødet i 2023, hvor det blev foreslået at der kun skal være fem fag i yngstetrinnet, at undervisningstiden forkortes og udelukkende med udgangspunkt i det grønlandske sprog, taget godt imod og bliver nu fremsat som et forslag af koalitionen. Vi ser frem til at se, hvordan det konkrete forslag kommer til at se ud.

Vi har gentagne gange gjort politikere og embedsfolk opmærksomme på, at midlerne til videreuddannelse af og kurser for lærerne er blevet reduceret til næsten ingenting – efter at man siden 2020 har fjernet op mod 60 mio. kr. IMAK, kommunerne og Selvstyret indgik i 2001 en aftale om at styrke og udvikle videreuddannelse og kurser; men da aftalen aldrig er blevet fornyet, mener vi i IMAK, at det er nødvendigt at kritisere den manglende opfølgning fra den anden part. Derfor har vores medlemmer – især i de senere år – tydeligt mærket, at deres muligheder for faglig opkvalificering er blevet stadig mere begrænsede, og oplever kommunernes stramme rammer for videreuddannelse som yderst sørgelige. Vi mener helt klart, at undervisningsmetoderne i dag må tilpasses børnenes aktuelle situation – og at lærernes kompetencer løbende skal løftes, hvis vi skal fastholde dem i arbejdet; det vil kun gavne samfundet og styrke vores fælles indsats.

IMAK lægger stor vægt på samarbejdet med Ilinniartissuaq og ønsker at bidrage til, at lærerstuderende bliver bedre forberedt på det praktiske arbejde som lærer; samtidig mener vi, det er vigtigt, at de studerende allerede under deres uddannelse får interesse for og deltager i organisations- og foreningsarbejde. De lærerstuderende er nu flyttet til Ilimmarfik, og desværre er bygningerne ved Ilinniartissuaq blevet ubrugelige på grund af forfald, dårligt indeklima og skimmelsvamp.

De lærerstuderende savner at kunne være sammen med udgangspunkt i 'Ilinniartissuaq's ånd' samt deres temadage. Samtidig er det blevet vanskeligere at skabe fællesskab, fordi der

er pladsmangel på Ilimmarfik. IMAK mener fortsat, at læreruddannelsen kan tilpasses bedre, så de nyuddannede lærere i højere grad fordeles til de egne af landet, hvor der mangler lærere. Det bliver spændende at se, hvilke planer Naalakkersuisut har for en fornyelse – og vi ser frem til at bidrage, for vi vil gerne være med til at præge udviklingen. IMAK vil fortsat anerkende de nyuddannede og lægger her vægt på, at de engagerer sig frivilligt i organisations- og foreningsarbejdet – og at de er rollemodeller for deres medstuderende. Det glæder os at se, at mange fortsætter deres engagement som tillidsrepræsentanter eller er aktive i foreningsarbejdet, når de er færdiguddannede og begynder at arbejde som lærere.

Med hensyn til den tvungne pensionsopsparing for tjenestemænd, der på et tidspunkt ellers blev indført, glæder det os, at vores budskab er blevet hørt af myndigheder og Naalakkersuisut, som igen vil ændre praksis. Naalakkersuisut har vurderet, at det ikke længere er rimeligt at pålægge tjenestemænd en tvungen pensionsopsparing – og derfor skal hele deres løn ikke længere indgå i beregningen af pensionsopsparing – men hvis man har haft bibeskæftigelse, vil disse indtægter fremover blive medregnet. Vi håber, at det lovforslag, der nu er fremlagt, vil blive vedtaget – og dermed bekræfte det, vi i IMAK længe har arbejdet for.

For at opsummere arbejdet med tjenestemandspensioner: I slutningen af 2022 tog IMAK initiativ til at sikre lige vilkår for pensioner i Grønland og Danmark. Vi nedsatte en arbejdsgruppe med det formål at dokumentere forskelle i pensionisters vilkår og udbetalinger – for at vi kunne have et grundlag for arbejdet. Vi vil gerne takke alle, der har bidraget – og vi betragter det materiale, vi nu offentliggør i juni 2024, som et vigtigt dokument. Det har ført til møder med forskellige politikere, hvor vi har fremlagt vores arbejde og mål. Vi ønsker, at tjenestemænd, der går på pension, kan blive boende i Grønland – og at pensionerne bliver ens for alle. Samtidig ønsker vi, at de pensionister, der allerede er gået på pension og ikke har fået reguleret deres udbetaling siden 2018, får en kontinuerlig forhøjelse, så den svarer til niveauet i Danmark. Heldigvis har både tidligere og nuværende regeringer i Grønland og Danmark vist forståelse og vilje til at skabe lighed – og vi er nu nået til et punkt, hvor vi kan tale om at vi nærmer os målet. IMAK afventer nu, at den danske regering fremlægger forslag, der kan danne grundlag for forhandlinger – så Naalakkersuisut derefter kan forhandle med den danske regering. Vi mener, at Danmark må tage det fulde ansvar – for forskellen i pensioner har rod i danske beslutninger, og tjenestemandssordningen blev oprindeligt indført af Danmark. Derfor er det også Danmark, der må tage ansvar. IMAK og Naalakkersuisut fortsætter vores fælles kamp – og vi håber, at det vil lykkes.

Forhandlingerne mellem IMAK, kommunerne og Selvstyret begyndte den 13. august 2025, og vi forhandler nu med udgangspunkt i de krav, som repræsentantskabet har godkendt; allerede før den 13. august havde ASA og IMAKs faglige chef i fællesskab forberedt udkast til nye aftaler. Status nu er, at vi og modparten står langt fra hinanden, især når det gælder kravene

om år og procentsatser – bolden ligger hos modparten, og vi håber, at forhandlingerne snart kan gennemføres og afsluttes. Aftalen udløb allerede 1. april i foråret. Vi ved godt, at Grønlands økonomi er presset – men IMAK mener, at vi skal holde fast i vores krav, fordi de nuværende vilkår og lønninger er helt utilstrækkelige; og modparten må tage ansvar, hvis vi skal have flere lærere og sikre undervisning af høj kvalitet. Vi ønsker at blive hørt og imødekommet.

Ved sidste aftale i 2021 blev parterne enige om at gennemføre fælles undersøgelser – men desværre er de stadig ikke blevet gennemført, selvom IMAK gentagne gange har mindet kommunerne og ASA om det. De planlagte undersøgelser handler om: medlemmernes boligforhold, timelærernes vilkår i hele landet, og hvor udbredt stress er blandt lærerne. Formålet var at skabe grundlag for konkrete løsninger og indsatser.

I dag står tre af de fem kommuner i en meget vanskelig situation – både på grund af besparelser og mangel på uddannede medarbejdere. Derudover må vi kritisere, at nogle kommuner ikke overholder aftaler – for eksempel har to kommuner undladt at betale til Forenede Gruppeliv, hvilket har betydet, at vores medlemmer har fået forsinket adgang til deres rettigheder; vi håber, det ikke gentager sig. I det daglige arbejde oplever vi også, at kommunerne ikke følger aftaler og procedurer – det går langsomt og skaber frustration. ASA skal her være den ledende part – både i forståelsen og i håndteringen af aftaler – men der er mange gentagelser, påmindelser og uafsluttede sager, som skaber mistillid. Det har ført til, at nogle af vores medlemmer opfatter IMAK som uengageret og utroværdig – selvom vi faktisk arbejder hårdt og vedholdende for at få sagerne løst korrekt.

I dag er arbejdet i folkeskolen blevet alt for belastende – lærere, souschefer og skoleledere er dybt frustrerede. Mange føler sig rådvilde, uden støtte, og følelsen af at være med til at omsorgsvigte eleverne fylder meget. Lærerne har skærpet indberetningspligt – men de mange indberetninger har ingen effekt og skader skolernes arbejde. I hverdagen oplever vores medlemmer: dødstrusler og trusler om vold, fysisk overgreb, hån, og psykisk pres. Støtte, vejledning, udvikling og almindelige opgaver bliver nedprioriteret – fordi de akutte sager og dokumentationskrav fylder alt for meget.

Vores medlemmer har ikke noget sted at dele deres oplevelser – og de er overbelastede på grund af deres voldsomme oplevelser. Vi må sige det klart: børns vilkår i Grønland er også blevet alt for belastende – og vi må spørge os selv, hvor vi som samfund er på vej hen. Hvis vi fortsætter som nu, mener vi, at der er grund til alvorlig bekymring for fremtiden. Derfor må vi hurtigt ændre vores værdier, pædagogik, forventninger og livsform.

Samtidig ser vi, at vores medlemmers fysiske og mentale belastning på arbejdspladsen fører til hurtig udmattelse, manglende motivation og flere stressrelaterede sygdomsmeldinger – og det bliver stadig mere udbredt, selvom samfundet har brug for, at alle arbejder i mange år. Hvis vores medlemmer skal kunne arbejde i mange år, må arbejdsgiverne tage bedre ansvar – ved

at støtte og vejlede dem. Den nuværende måde at organisere arbejdet på må tilpasses virkeligheden. Arbejdsgiverne må i højere grad overholde aftaler, love og retningslinjer – og sammen med medarbejderne skabe rammer i forståelse med hinanden.

4. Organisatoriske forhold – IMAK's tydeligheden for medlemmer og for samfundet i fremtid.

Det er snart fire år siden, at jeg blev valgt som forkvinde og bestyrelsen blev valgt – og i den tid har vi arbejdet med både de opgaver, vi selv har prioriteret, og dem, som repræsentantskabet har sat i gang; her vil jeg kun omtale de emner, jeg finder vigtige, resten kan læses i den skriftlige beretning.

Som forkvinde og bestyrelse har vi ønsket at justere samarbejdet med Danmarks Lærerforening, så det passer bedre til grønlandske forhold – og vi ville gøre det lettere at betjene vores medlemmer og sikre, at medlemskabet af IMAK giver større værdi. Derfor har vi i januar holdt møde med DLF om at forny samarbejdsaftalen – med deltagelse af vores faglige chef Simon Lennert og mig selv. Arbejdet er i gang, og vi håber, det bliver færdigt inden årets udgang. Vi arbejder samtidig på at gøre den administrative service lettere gennem hjemmesiden og på andre områder, så vores service og vejledning fra sekretariatet bliver mere fremadskuende – og vi ønsker at stoppe den fysiske udsendelse af bladet Folkeskolen til Grønland, fordi vi anser en udsendelse som økonomisk urentabel og fordi vi anser det for en bedre løsning, at vores medlemmer henter bladet fra IMAK's hjemmeside – på den måde ønsker vi at bruge de 250.000 kr., der bruges på bladet til større gavn for IMAK.

Ved repræsentantskabsmødet og IMAK's 25-års jubilæum fremlagde jeg min vision: at IMAK på sigt skal være selvstændig og ikke længere være medlem under DLF. Men jeg understregede også, at alle konsekvenser – både fordele og ulemper – skal undersøges grundigt, før der træffes en beslutning. Jeg mener dog stadig, at de ca. 720.000 kr., vi årligt betaler til DLF, kunne bruges bedre til gavn for IMAK og vores medlemmer.

Vi har undersøgt, om vores medlemmer kan få adgang til lån med lavere rente via grønlandske banker – og det ser lovende ud. Vi har også undersøgt mulige alternativer til Forenede Gruppeliv – og der er interessante muligheder. Der er flere vigtige områder, vi stadig undersøger – og vi ønsker ikke selvstændighed alene for pengenes skyld, men kun hvis det gavner IMAK og medlemmerne.

I den seneste tid, hvor vi har været under pres fra USA og andre, har vi fået støtte fra den internationale lærerorganisation Education International – og det er blevet tydeligt i mange sammenhænge. Den 17.–19. september havde vi besøg af Islands lærerformand Magnús Þór Jónsson og EI's generalsekretær David Edwards – og de ville vise, at vi har opbakning fra det internationale samfund, og at vores selvstændighed og demokratiske ret skal respekteres. Vi

satte pris på besøget – og i møderne drøftede vi, hvordan IMAK kan komme tættere på EI, og hvordan vi kan samarbejde med lande, der har lignende uddannelsesforhold som os. EI har tilbudt os medlemskab – men det kræver en grundig vurdering og er en stor beslutning.

I forhold til en socialfond har bestyrelsen og sekretariatet undersøgt mulige modeller – og vi har fundet to muligheder: Den ene er at oprette en fond, hvor kun IMAK's medlemmer bidrager. Den anden er at indarbejde fonden i overenskomsten, så alle omfattet af aftalen får adgang – og den finansieres som en del af forhandlingen.

Vi har igangsat en undersøgelse af iPads som undervisningsværktøj – både fordele og ulemper – og herunder også, hvordan elevernes brug af "YouTube-sprog" påvirker deres engelske. Undersøgelsen sker i samarbejde med Institut for Læring i Ilimmarfik – spørgeskemaet er færdigt og under kvalitetstjek, og vi håber at udsende det efter nytår.

Bestyrelsen og forkvinden har gentagne gange rejst spørgsmålet om oprettelse af specialskoler – og vi har gjort det tydeligt over for politikerne. Vi har bemærket, at koalitionsaftalen indeholder et ønske om, at elever med særlige behov skal vejledes og undersøges hurtigere – og at de tilbydes en undervisning, der er tilpasset deres behov. Vi håber, at det bliver taget alvorligt og omsat til konkret handling.

IMAK har undersøgt muligheden for at oprette et pensionistkort til vores medlemmer over 60 år. I forbindelse med vores undersøgelser oprettelsen af et pensionskort til vores medlemmer over 60 år, spurgte vi DLF, som har oplyst, at der tidligere fandtes en løsning, hvor kortet kunne hentes på hjemmesiden, denne løsning er dog midlertidigt lukket, men de undersøger muligheden for at genindføre ordningen. Sekretariatet og bestyrelsen har undersøgt mulighederne hos offentlige instanser og butikker i Grønland, disse har meddelt, at der ikke er mulighed herfor. Men der er mulighed for, at IMAK selv kan udvikle et kort til sine medlemmer – som de så kan afprøve i butikker eller til transport.

Bestyrelsen har ønsket at fokusere på gamle sager under Selvstyret. Bestyrelsen har ønsket, at sager om medlemmer, der er blevet fejlbehandlet i forhold til løn eller andre vilkår – enten individuelt eller på deres arbejdsplads – bliver håndteret og afsluttet korrekt. Der har været gentagne forhandlingsmøder med ASA, og selvom processen har været langsom, er det nu mærkbart, at flere sager nu ser ud til at kunne afsluttes.

Bestyrelsen og sekretariatet er også i gang med en undersøgelse af, om ansatte under IMAK's aftaler eller individuelle medlemmer kan få adgang til en sundhedsforsikring – og det viser sig her, at der er mange muligheder. Men bestyrelsen mener, at der stadig er behov for en grundig undersøgelse, før der træffes en endelig beslutning. Vi håber, at vi i det kommende år kan fremlægge et konkret forslag.

Afslutning

I forbindelse med dette repræsentantskabsmøde har vi en vigtig beslutning at træffe om IMAK's økonomi – nemlig om kontingentet, som medlemmerne betaler, skal justeres, så det bedre afspejler IMAK's aktuelle drift; og her må jeg nævne, at det beklageligvis ikke er blevet reguleret siden 2018, selvom det burde være blevet justeret lidt hvert år – og dermed kunne vores økonomiske situation i dag have været bedre. Hvis vi ønsker, at IMAK skal være en stærk organisation med høj – eller endnu højere - kvalitet i medlemsservicen, så må kontingentet også afspejle det. Det skal huskes, at næsten halvdelen af kontingentet bliver trukket fra i skat. Jeg håber, I vil tage stilling med udgangspunkt i IMAK's stærke service.

For vores efterkommeres skyld er det afgørende, at vi udvikler undervisningen kontinuerligt. Hvis vi ikke gør det, vil vi i stedet belaste os selv mere og mere – og derfor må der være politisk vilje til hurtigt at skabe nye økonomiske muligheder i landet, selvom økonomien er presset. Midler til undervisning og uddannelse skal prioriteres højt. Hvis vi vil skabe et stærkt samfund, må vi ikke kun fokusere på mental sundhed og vanskelige livsvilkår – vi skal først og fremmest bane vejen for, at borgerne kan deltage aktivt i samfundslivet, og med demokratiet som grundlag leve med håbet.

Lad os håbe, at repræsentantskabsmødet bliver udbytterigt.